

Na temelju članka 154. Statuta Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu (u daljnjem tekstu: Fakultet), Fakultetsko vijeće, na sjednici održanoj dana 17. srpnja 2007. godine, donijelo je

PRAVILA POSTUPANJA PRI OPTUŽBAMA ZA ZNANSTVENO NEDOLIČNO POSTUPANJE I PRIJEVARU U ZNANOSTI

U akademskoj zajednici je prijeko potrebno održavati najvišu razinu moralnog integriteta te znanstvene i profesionalne čestitosti

Medicinski fakultet čvrsto vjeruje da napredak u znanstvenom razumijevanju ljudskog zdravlja i bolesti donosi jasnu korist i dobrobit cijelom čovječanstvu. Taj napredak se temelji na čestitom obavljanju znanstvenih istraživanja i istinitom prikazivanju nalaza istraživanja. Fakultet je svjestan činjenice da su i povremene nehote pogreške i individualne razlike u tumačenju nalaza istraživanja prirodni i sastavni dio kreativnog procesa u znanosti. Međutim, Fakultet jasno ističe da su neprihvatljivi svi oblici prijekave u znanosti i znanstveno nedoličnog postupanja, a posebice prepisivanje (plagijarizam), izmišljanje (fabriciranje) i krivotvorenje (falsificiranje) rezultata istraživanja. Takvi postupci izravno ugrožavaju i vjerodostojnost i uspješnost i društveni ugled znanosti. Samim činom stupanja u našu akademsku zajednicu, svi znanstvenici, nastavnici, suradnici i studenti Medicinskog fakulteta preuzeli su obvezu da u svim svojim aktivnostima održavaju najvišu razinu moralnog integriteta te znanstvene i profesionalne čestitosti. Obzirom na činjenicu da se nastava na našem Fakultetu (kao i na drugim svjetskim sveučilištima) temelji na suvremenoj znanosti (engl. evidence-based medicine), ova Pravila na isti način se primjenjuju i na primarne znanstvene publikacije i na sve ostale profesionalne publikacije članova Fakulteta, a osobito na knjige, nastavne tekstove te seminarske i ispitne eseje i stručne ili znanstvene radove studenata.

Fakultet u cijelosti prihvaća uobičajenu svjetsku praksu, prema kojoj je prvo i glavno mjesto istraživanja i rješavanja svakog mogućeg slučaja prijekave u znanosti i znanstveno nedoličnog postupanja ona ustanova i/ili ustrojbeni jedinica ustanove u kojoj se dotično znanstveno istraživanje provodi. Stoga je Fakultet preuzeo obvezu da za sve članove naše akademske zajednice sastavi jasne i detaljne naputke o pravilnom i čestitom postupanju u znanosti, kao i pravila postupanja pri optužbama za znanstveno nedolično postupanje i prijevaru u znanosti. Pri sastavljanju tih naputaka i pravila postupanja, Fakultet se osobito koristio sljedećim međunarodnim izvorima:

1. International Committee of Medical Journal Editors, Uniform requirements for manuscripts submitted to biomedical journals. JAMA 277:927-934, 1997. (te noviju verziju tih pravila na www.icmje.org)
2. MRC policy and procedures for inquiring into allegations of scientific misconduct. MRC ethics series, Medical Research Council, London 1997, <http://www.mrc.ac.uk/>
3. ORI Handbook for Institutional Research Integrity Officers. Washington D.C. Office of Research Integrity, 1997, <http://www.ori.dhhs.gov/>
4. Integrity in science. Guidelines of the SAMS for scientific integrity in medical and biomedical research and for the procedure to be followed in cases of misconduct. Swiss Medical Weekly 2003; 133:52-58.
5. Responsible conduct regarding scientific communication, First edition. Society for Neuroscience, 1998.
6. Policies and Procedures for Dealing With Allegations of Academic Fraud At Yale University (www.yale.edu/grants/policies_reg/acadfraud.html)

I. Znanstveno nedolično postupanje i prijevara u znanosti: vrste i definicije

I.1. Prijevarom u znanosti smatraju se: namjerno krivotvorenje (falsificiranje) ili izmišljanje (fabriciranje) podataka ili rezultata; plagijarizam; neprimjerena i nedolična primjena istraživačkih postupaka kojom se iskrivljuju rezultati istraživanja; ostali oblici varanja i obmanjivanja pri istraživanju i objavljivanju nalaza istraživanja.

I.2. Prijevara u znanosti predstavlja neprihvatljiv oblik ponašanja znanstvenika, nastavnika, suradnika i studenata Medicinskog fakulteta. Svaki oblik prijevara u znanosti bitno narušava ugled Fakulteta i vjerodostojnost svih članova naše akademske zajednice, a ujedno ometa i/ili priječi stjecanje novog znanja.

I.3. Svi članovi akademske zajednice na Fakultetu su se dužni pridržavati najviših standarda istraživačkog integriteta te nadležna tijela Fakulteta obavijestiti o postojanju mogućih ili nedvojbenih primjera prijevara u znanosti i znanstveno nedoličnog postupanja. Fakultet je dužan sve takve prijave razmotriti ozbiljno, pravedno i pravodobno.

I.4. Znanstveno nedolično postupanje zaslužuje osudu i kad je namjerno i kad je uzrokovano očitim nemarom. Takvim postupanjem mogu biti ugroženi opći interesi, to jest procesi stjecanja i objavljivanja znanstvenih spoznaja, a mogu biti ugroženi i interesi pojedinaca.

I.5. Kada su ugroženi opći interesi, prijavu znanstveno nedoličnog postupanja mogu i dužni su podnijeti svi članovi akademske zajednice (vidi članak II.4.1.).

I.6. Kada su ugroženi samo interesi pojedinca (vidi članke I.8. i II.4.2.), Fakultet će istražne postupke o mogućem postojanju znanstveno nedoličnog postupanja u pravilu pokrenuti samo na zahtjev osobe čiji su interesi ugroženi.

I.7. Prijestupi kojima se ometa procese stjecanja i objavljivanja znanstvenih spoznaja

I.7.1. Prijestupima koji ometaju procese stjecanja i objavljivanja znanstvenih spoznaja, pa time ugrožavaju opće interese, smatraju se osobito:

- izmišljanje (fabriciranje) rezultata istraživanja;
- namjerno krivotvorenje (falsificiranje) izvornih podataka;
- manipuliranje, to jest lažno prikazivanje i namjerno iskrivljavanje postupka obrade izvornih nalaza istraživanja te prešutno izbacivanje iz analize dijela izvornih podataka bez navođenja opravdanih razloga za to;
- brisanje pohranjenih izvornih podataka iz arhive prije isteka propisanog roka za čuvanje dokumentacije;
- brisanje pohranjenih izvornih podataka iz arhive nakon što su treće (ovlaštene) osobe zatražile pristup tim podacima;
- odbijanje i onemogućavanje pristupa izvornim podacima ovlaštenim osobama;
- prikrivanje izvora i podrijetla podataka.

I.8. Prijestupi kojima se ugrožavaju interesi pojedinaca

I.8.1. Prijestupi kojima se ugrožavaju interesi pojedinaca mogu se razvrstati u tri glavne skupine:

- (a) postupke kojima se ometa istraživački rad pojedinca (i povrh toga se eventualno ostvaruje korist ili neutemeljeno pripisuju zasluge sebi ili trećim osobama);
- (b) postupke kojima se pojedincu ometa ili onemogućuje objavljivanje rezultata istraživanja (i povrh toga se eventualno ostvaruje korist ili neutemeljeno pripisuju zasluge sebi ili trećim osobama);

(c) postupke kojima se zlorabi prilika za evaluaciju (recenziranje) znanstvenog rada druge osobe.

I.8.2. Postupcima kojima se ometa istraživački rad pojedinca (i povrh toga se eventualno ostvaruje korist ili neutemeljeno pripisuju zasluge sebi ili trećim osobama) smatraju se osobito:

- neovlašteno kopiranje i preuzimanje (piratska zloraba) izvornih podataka i drugih informacija koje su stvorili drugi istraživači, kao i korištenje neobjavljenih podataka istraživanja bez prethodne suglasnosti voditelja projekta/istraživanja;
- sabotiranje rada drugih istraživača, bilo da su oni članovi vlastite ili neke druge istraživačke skupine, odstranjivanjem ili onesposobljavanjem istraživačke opreme, materijala, izvornih podataka i drugih istraživačkih zapisa i bilješki;
- kršenje profesionalne tajne.

I.8.3. Postupcima kojima se pojedincu ometa ili onemogućuje objavljivanje rezultata istraživanja (i povrh toga se eventualno ostvaruje korist ili neutemeljeno pripisuju zasluge sebi ili trećim osobama) smatraju se osobito:

- plagijarizam, to jest objavljivanje pod vlastitim imenom (i bez navođenja pravog izvora) tekstova, eksperimentalnih nalaza, metoda ili ideja drugih osoba;
- potpisivanje u svojstvu autora na radove u kojima osoba koja se tako potpisuje nije ostvarila nikakav značajan znanstveni doprinos (tzv. «lažno autorstvo»);
- namjerno ispuštanje iz popisa autora imena onih sudionika projekta koji su ostvarili značajan znanstveni doprinos dotičnom istraživanju i radu;
- namjerno navođenje u popisu autora imena drugih osoba koje nisu ostvarile značajan znanstveni doprinos dotičnom istraživanju i radu (tzv. «honorarno autorstvo»);
- namjerno prešućivanje značajnog doprinosa dotičnom problemu istraživanja drugih autora, koji su svoje doprinose objavili u drugim radovima/publikacijama;
- namjerno lažno citiranje iz stvarnih ili navodnih radova trećih osoba (izmišljanje citata);
- iznošenje netočnih informacija o stvarnom statusu vlastitih publikacija (npr. lažno tvrditi da je rad u tisku, lažno tvrditi da je rad predan u tisak ili predan u postupak recenzije).

I.8.4. Postupcima kojima se zlorabi prilika za evaluaciju (recenziranje) znanstvenog rada druge osobe smatraju se osobito:

- namjerno prikrivanje postojanja sukoba interesa;
- kršenje profesionalne tajne i liječničke tajne;
- pogrešna i/ili neprimjerena prosudba projekata, programa ili rukopisa radova, bilo da je počinjena s namjerom ili iz očitog nemara;
- neprimjerena i neutemeljena samohvala u cilju stjecanja osobne koristi, odnosno neprimjerena i neutemeljena pohvala i isticanje navodnih zasluga i uspjeha druge osobe s ciljem da se ostvari osobna dobit za tu osobu.

II. Pravila postupanja pri optužbama za znanstveno nedolično postupanje i prijevaru u znanosti

II.1. Ova pravila su prijeko potrebna ne samo da bi se akademsku zajednicu zaštitilo od prijevare, nego i zbog toga da bi se zaštitilo osobe koje su možda nepravедno optužene. Ova pravila nisu nadomjestak za postojeći Pravilnik o stegovnoj odgovornosti, nego služe za uspostavu i pravilno odvijanje procesa utvrđivanja mogućeg postojanja znanstveno nedoličnog postupanja i prijevare u znanosti prije eventualnog pokretanja stegovnog postupka. Ovisno o ishodu tog procesa, moguće je pokrenuti stegovne mjere i postupke propisane Pravilnikom o radu Suda časti, Pravilnikom o stegovnoj odgovornosti te drugim općim aktima Fakulteta i Sveučilišta.

II.2. Svaki postupak pri optužbi za znanstveno nedolično postupanje i prijeveru u znanosti mora se provoditi u skladu s tri temeljna načela:

1. Fakultet je dužan ozbiljno razmotriti svaku prijavu o mogućem znanstveno nedoličnom postupanju i prijeveri u znanosti, koja je dobro utemeljena i podnesena u dobroj vjeri.
2. Svaka optužena osoba mora se smatrati nevinom sve dok težina dokaza i činjenica jasno ne ukaže na opravdanost suprotnog zaključka.
3. Fakultet je dužan učiniti sve što je u njegovoj moći: (a) da zaštiti privatnost i ugled i osobe koja podnosi prijavu (u daljnjem tekstu: tužitelj) i osobe protiv koje je prijava podnesena (u daljnjem tekstu: tuženik); (b) da osigura i održi strogu povjerljivost postupka; i (c) da zaštiti ugled i/ili obnovi narušeni ugled tuženika koji je bio nepravredno i neutemeljeno optužen.

II.3. Svaki postupak pri optužbi za znanstveno nedolično postupanje i prijeveru u znanosti provodi se u tri faze i može se, kada za to postoje opravdani razlozi, obustaviti u svakoj od tih faza:

1. **Podnošenje prijave (engl. allegation).** Prvu fazu predstavlja podnošenje prijave. Prijava se podnosi dekanu Medicinskog fakulteta, u pisanom obliku, s naznakom «strogo povjerljivo» i potpisom tužitelja. Anonimne prijave se *a priori* smatraju neprihvatljivim oblikom postupanja i načinom ponašanja kojim se vrijeđa dostojanstvo akademskih građana, te se *a priori* odbacuju (vidi i članak II.4.5). U iznimnim i opravdanim slučajevima, prijava se može podnijeti dekanu i u usmenom obliku, no u takvom slučaju dekan na licu mjesta i uz nazočnost tužitelja mora sastaviti službeni zapisnik o prijavi. Postupak se može obustaviti već u ovoj fazi, ako dekan utvrdi da je prijava trivijalna, neopravdana, neutemeljena ili da nije podnesena u dobroj vjeri.
2. **Početa provjera (engl. inquiry).** Drugu fazu procesa predstavlja početna provjera, koju pokreće dekan ako zaključi da je prijava podnesena u dobroj vjeri, da postoji valjan razlog za dodatnu provjeru i da bi prijavljeni postupak doista mogao biti primjer prijevere u znanosti ili znanstveno nedoličnog postupanja. Primarni cilj postupka početne provjere jest utvrditi jesu li optužbe utemeljene i je li potrebno provesti i službenu istragu. Stoga je u ovoj fazi postupka uključen najmanji mogući broj osoba, a dekan je dužan (u mjeri u kojoj je to moguće) osigurati strogu povjerljivost postupka. Ako je rezultat početne provjere negativan, postupak se može obustaviti u ovoj fazi.
3. **Službena istraga (engl. investigation).** Treću fazu procesa predstavlja službena istraga, koju pokreće dekan ako su nalazi početne provjere pozitivni.

II.4. Prva faza postupka: Podnošenje prijave

II.4.1. Prijavu o tome da je neki član Fakulteta možda počinio prijeveru u znanosti ili postupio na način nedoličan znanosti može podnijeti svaki član Fakulteta ili osoba izvan Fakulteta, ako se pretpostavlja da je time ugrožen opći interes akademske zajednice i javnosti.

II.4.2. Ako se pretpostavlja da je prijeverom ili nedoličnim postupkom u znanosti oštećena pojedinačna osoba, Fakultet će u pravilu prihvatiti samo one prijave koje protiv dotičnog člana Fakulteta podnese oštećena osoba.

II.4.3. Svaka prijava se dostavlja dekanu, u pisanom obliku, uz valjano i argumentirano obrazloženje, s naznakom «strogo povjerljivo» i uz osobni potpis tužitelja.

II.4.4. U iznimnim i opravdanim slučajevima, prijava se dekanu može priopćiti i usmeno. U takvom slučaju, dekan će u nazočnosti tužitelja sastaviti službeni zapisnik o prijavi.

II.4.5. Svaku anonimnu prijavu dekan će *a priori* odbaciti kao nevažeću i nedostojnu. U iznimnim slučajevima, kad je uz anonimnu prijavu ili bez ikakve prateće prijave dostavljena dokumentacija na temelju koje je razborito zaključiti da je sumnja u postojanje prijestupa osnovana, a postoji zakonska obveza iz članka 230. Kaznenog zakona te članka 181. Zakona o kaznenom postupku, dekan će odbaciti anonimnu prijavu kao nevažeću i nedostojnu, ali je sam dužan pokrenuti postupak početne provjere na temelju dostupne dokumentacije i po službenoj dužnosti.

II.4.6. Ako dekan samostalno utvrdi da je prijava trivijalna, neutemeljena ili da nije podnesena u dobroj vjeri, sastavit će o tome službeni zapisnik i obustaviti postupak. Međutim, dekan je dužan u najkraćem razumnom roku o svojoj odluci obavijestiti i tužitelja i tuženika te im omogućiti uvid u službeni zapisnik o razlozima odbacivanja prijave.

II.4.7. Ako dekan ne može samostalno ocijeniti opravdanost i utemeljenost prijave, dužan je pozvati tuženika da se očituje o navodima prijave. Pritom će dekan tuženika upoznati s navodima prijave, no pritom neće otkriti identitet tužitelja. Tuženik ima pravo u roku 15 dana (a u opravdanim slučajevima i dulje) dostaviti pisano očitovanje o navodima prijave te dokumentaciju koju smatra bitnom za pobijanje navoda prijave. Ako dekan zaključi da je tuženik uspješno pobio navode prijave, postupak se obustavlja i o tome sastavlja službeni zapisnik, a dekan će o tome obavijestiti tužitelja na način propisan u članku II.4.6.

II.5. Druga faza postupka: Početna provjera

II.5.1. Ako dekan i nakon očitovanja tuženika vjeruje da postoje opravdani razlozi za nastavljavanje postupka, dekan će imenovati *ad hoc* Povjerenstvo za početnu provjeru navoda prijave. To Povjerenstvo treba imati najmanji mogući broj članova dovoljan da se povjerenja zadaća obavi uspješno i kompetentno. Za člana Povjerenstva može biti imenovan nastavnik u stalnom/kumulativnom radnom odnosu na Fakultetu, uz uvjet da nije u sukobu interesa s tužiteljem ili tuženikom. Imenovani članovi Povjerenstva dužni su prisegnuti na strogu povjerljivost u obavljanju povjerene im zadaće.

II.5.2. Dekan će o pokretanju postupka početne provjere, imenovanju članova *ad hoc* Povjerenstva te svim potrebnim navodima prijave odmah obavijestiti tuženika, tako da se tuženik može pravodobno i valjano pripremiti za razgovor s Povjerenstvom i eventualno uložiti prigovor na sastav tog Povjerenstva.

II.5.3. Ako ocijeni da je to već u ovoj fazi potrebno, zbog naravi i mogućih implikacija optužbi, dekan će o pokretanju postupka početne provjere obavijestiti rektora Sveučilišta u Zagrebu, a po potrebi i druge ovlaštene osobe (npr. predstavnika pravne osobe koja financira istraživanje tuženika), posebice kad postoji jasna potreba da se zaštiti zdravlje, sigurnost, ugled ili financijske interese drugih osoba.

II.5.4. *Ad hoc* Povjerenstvo će odmah zatražiti i kao povjerljive zaštititi sve materijale i dokumente za koje smatra da su izravno relevantni za procjenu vjerodostojnosti prijave. Povjerenstvo će obaviti razgovor i s tužiteljem i s tuženikom, tako da se u bitna pitanja spora uputi iz prve ruke. Ako Povjerenstvo zaključi da je to prijeko potrebno, ono će tuženiku otkriti identitet tužitelja, no o toj odluci je prethodno dužno obavijestiti tužitelja. Povjerenstvo također može, ako to smatra prijeko potrebnim, zatražiti dodatno mišljenje drugih eksperata. Svi pozvani članovi akademske zajednice dužni su se odazvati pozivu Povjerenstva i dužni su prisegnuti na strogu povjerljivost.

II.5.5. Povjerenstvo je dužno o svim svojim postupcima, razgovorima, nalazima i zaključcima voditi pisane bilješke (zapisnik).

II.5.6. Povjerenstvo je dužno u najranijem razboritom roku, a normalno u roku 60 dana od preuzimanja svoje zadaće, sastaviti pisano izvješće i dostaviti ga dekanu. To izvješće mora sadržavati jasan opis dokazne građe na kojoj se temelji zaključak Povjerenstva (uključujući i sažetak razgovora s tužiteljem, tuženikom i drugim osobama). Ako Povjerenstvo zbog objektivnih okolnosti nije u stanju obaviti svoju zadaću, Povjerenstvo će ipak u roku 60 dana dekanu dostaviti pisano izvješće, u kojem će dokumentirati razloge zbog kojih je potrebno produljenje postupka.

II.5.7. Ako Povjerenstvo zaključi da prijava nije bila osnovana te da je tuženik nevin, dekan će preslik izvješća Povjerenstva dostaviti tuženiku, a o zaključku Povjerenstva i razlozima na kojima se taj zaključak temelji dekan će izvijestiti tužitelja i po potrebi druge osobe koje su sudjelovale u radu Povjerenstva kao eksperti ili svjedoci. Dekan će također utvrditi je li potrebno poduzeti mjere za obnovu ugleda tuženika i ako jest koje su to mjere.

II.5.8. Ako Povjerenstvo zaključi da je prijava bila osnovana, da je tuženik doista počinio prijevare u znanosti ili postupio na nedoličan način, te da postoje opravdani razlozi za pokretanje službene istrage, onda će Povjerenstvo uz svoje izvješće dekanu dostaviti i zasebni službeni dopis u kojem se točno opisuje o kakvom je prijestupu riječ i zbog čega je potrebno pokrenuti službenu istragu. dekan će potom i zapisnik i službenu izjavu Povjerenstva dostaviti tuženiku.

II.5.9. Ako tuženik prizna krivnju i prihvati zaključke Povjerenstva, dekan će odlučiti treba li poduzeti neke stegovne mjere u odnosu na tuženika te treba li postupak obustaviti ili je potrebno pokrenuti i službenu istragu. U mjeri u kojoj je to potrebno (odnosno, u mjeri u kojoj je zakonom i drugim općim aktima to propisano), dekan će o ishodu postupka i (ne)poduzetim stegovnim mjerama izvijestiti druge ovlaštene i zainteresirane osobe, kao što su urednici časopisa ili knjiga, predstavnici Sveučilišta ili ustanova koje financiraju istraživanje i sl.

II.6. Treća faza postupka: Službena istraga

II.6.1. Dekan će pokrenuti službenu istragu u dva slučaja: (a) ako tuženik i dalje odbija priznati krivnju i (b) ako tuženik priznaje krivnju, no narav prijestupa nalaže da se pokrene i službena istraga, o ishodu istrage obavijeste druge ovlaštene osobe i po potrebi javnost, te poduzmu odgovarajuće stegovne mjere. Odluku o pokretanju službene istrage dekan donosi u najkraćem razboritom roku, a normalno u roku 30 dana od dana prijema izvješća i službenog dopisa *ad hoc* Povjerenstva.

II.6.2. Službenu istragu, na zahtijev dekana, obavlja Povjerenstvo za akademski integritet Medicinskog fakulteta.

II.6.3. Dekan će o pokretanju istrage izvijestiti tuženika, te mu omogućiti da uloži prigovor (zbog mogućeg postojanja sukoba interesa) na članove Povjerenstva. Ako dekan zaključi da su prigovori tuženika opravdani, utemeljeni i izneseni u dobroj vjeri (to jest, da ne predstavljaju puki pokušaj blokiranja rada Povjerenstva), dekan će od predsjednika Povjerenstva zatražiti da privremeno (to jest, pri razmatranju dotičnog slučaja) izuzme te članove Povjerenstva. Odluka dekana o takvim prigovorima tuženika je konačna.

II.6.4. U mjeri u kojoj je to opravdano ili zakonom i drugim općim aktima propisano, dekan će o pokretanju službene istrage obavijestiti druge ovlaštene osobe (npr. rektora).

II.6.5. Povjerenstvo za akademski integritet će još jednom prikupiti, pregledati i procijeniti svu potrebnu dokumentaciju i dokaznu građu da bi utvrdilo jesu li navodi prijave bili opravdani i je li doista počinjena prijevare u znanosti ili neki drugi oblik nedoličnog postupanja. Povjerenstvu se mora osigurati pristup svim istraživačkim ili stručnim

materijalima i podacima, uključujući i laboratorijske protokole i izvorne podatke istraživanja, koji su relevantni za točnu procjenu slučaja. U prikupljanju i dostavljanju tih materijala i podataka tuženik je dužan u potpunosti surađivati s Povjerenstvom.

II.6.6. Povjerenstvo će obaviti razgovor s tužiteljem i tuženikom, da bi se iz prve ruke obavijestilo o relevantnim činjenicama za procjenu slučaja. Povjerenstvo će tuženiku omogućiti uvid u sve dokumente koje razmatra, osim kad postoji prijeka potreba da se zaštiti povjerljivost izvora. U tom slučaju će Povjerenstvo tuženika upoznati sa sadržajem dokumenta bez otkrivanja identiteta izvora. Povjerenstvo će tuženiku također omogućiti da dostavi dodatnu relevantnu dokumentaciju i dokaznu građu te da predloži moguće svjedoke u postupku. Ako tijekom postupka dođe do saslušanja takvih svjedoka, Povjerenstvo će samostalno odlučiti može li tuženik biti nazočan dok svjedok daje iskaz. Ako Povjerenstvo tuženiku uskrati pravo nazočnosti pri saslušanju svjedoka, dužno je tuženiku omogućiti da pokuša pobiti sadržaj svjedočanstva ili na njega odgovoriti.

II.6.7. Povjerenstvo će svoj posao obaviti u najkraćem razboritom roku, a normalno u roku 120 dana od prihvaćanja zaduženja. Ako se postupak iz opravdanih razloga ne može dovršiti u propisanom roku, Povjerenstvo će dekanu dostaviti pisano izvješće o razlozima za produljenje postupka.

II.6.8. Završno izvješće Povjerenstva mora se sastojati od sljedeća tri dijela:

1. Sažetog prikaza svih dokumenata, svjedočanstava i drugih oblika dokazne građe na koje se Povjerenstvo oslanjalo pri donošenju svojih zaključaka.
2. Sažetog prikaza činjeničnih nalaza Povjerenstva te zaključaka koji su na temelju tih činjenica izvedeni.
3. Moguću preporuku Povjerenstva o tome koje bi daljnje mjere i postupke Dekan trebao poduzeti. Ta preporuka može (ali ne mora) poslužiti kao podloga za daljnji postupak na Sudu časti.

Završno izvješće Povjerenstva usvaja se većinom glasova članova Povjerenstva.

II.6.9. Dekan će tuženiku omogućiti uvid u završno izvješće Povjerenstva, te dostavu pisanih primjedbi, korekcija ili zahtijeva za pojašnjenjem izvješća. Tuženik je takve pisane primjedbe dužan dekanu dostaviti u roku 15 dana od uvida u završno izvješće Povjerenstva. Slobodno je diskrecijsko pravo dekana da na isti način omogući uvid u završno izvješće Povjerenstva i tužitelju.

II.6.10. Ako završno izvješće Povjerenstva utvrdi da tuženik nije kriv, dekan ima pravo od Povjerenstva zatražiti preporuku o tome što i kako treba poduzeti da bi se zaštitio i obnovio narušeni ugled tuženika, te je li potrebno poduzeti ikakve stegovne mjere protiv tužitelja (u slučaju da se utvrdi da prijava nije bila utemeljena i da nije bila podnesena u dobroj vjeri).

II.6.11. Na temelju završnog izvješća Povjerenstva te dostavljenog pisanog odgovora tuženika, dekan će odlučiti treba li protiv tuženika poduzeti neke stegovne mjere, a ako odluči da je to potrebno, onda će predmet proslijediti Sudu časti koji treba utvrditi i predložiti koje su to mjere. O toj odluci dekan će u pisanom obliku obavijestiti tuženika, a po potrebi i druge ovlaštene osobe. Konačnu odluku o stegovnim mjerama donosi Fakultetsko vijeće na prijedlog Suda časti.

II.7. Žalbeni postupak

II.7.1. Ako vjeruju da cijeli postupak (početna provjera, službena istraga) nije pravilno i pravedno proveden, i tuženik i tužitelj imaju pravo dostaviti pisanu žalbu rektoru Sveučilišta u Zagrebu. Pri razmatranju takvih žalbi, rektor u pravilu ne ulazi u sadržajna pitanja, nego će

utvrditi jesu li u postupku primijenjene odgovarajuće procedure, pravila i standardi – to jest, je li postupak u formalnom pogledu pravilno proveden.

II.8. Završne odredbe

II.8.1. Svaki pokušaj odmazde prema tužitelju koji je prijavu dostavio u dobroj vjeri, predstavlja grubo kršenje akademskih načela i načela znanstvene čestitosti, kao i stegovni prekršaj. S druge strane, stegovni postupak mora se primijeniti i na osobu za koju se po završetku pravilno i pravedno provedenog postupka utvrdi da je tuženika prijavila zlonamjerno i iz nedoličnih pobuda.

II.8.2. Kad dolazi na razgovor s Povjerenstvom koje obavlja početnu provjeru, tuženik ima pravo doći u pratnji savjetnika. Taj savjetnik može biti bilo koji član Fakulteta koji nije u očiglednom sukobu interesa u navedenom slučaju (npr. osoba obiteljski ili financijski povezana s tuženikom). Međutim, taj savjetnik ne može biti pravni zastupnik to jest odvjetnik tuženika.

II.8.3. Kad dolazi na razgovor s Povjerenstvom koje obavlja službenu istragu, tuženik ima pravo doći u pratnji savjetnika. Taj savjetnik može biti bilo koji član Fakulteta uz uvjete propisane u članku II.8.2. Međutim, ako je tuženik angažirao pravnog zastupnika to jest odvjetnika, onda umjesto člana Fakulteta kao prateća osoba tuženika na razgovor s Povjerenstvom može doći i dotični odvjetnik. Obzirom na činjenicu da službena istraga nije pravosudni proces, odvjetniku tuženika neće biti dopušteno da usmjerava pitanja ili odgovore niti da iznosi argumente u ime i u korist tuženika.

Ova Pravila stupaju na snagu osmoga dana od objave na oglasnoj ploči Fakulteta.

Broj: 01-70/172-2007
Zagreb, 18. 07. 2007.

Dekan:

Prof. dr. sc. Nada Čikeš

Ova Pravila su objavljena na oglasnoj ploči Fakulteta dana 30.07.2007. godine.